

VESTITORUL

Organ al Eparhiei române unite de Oradea și revistă de cultură religioasă.

Redacția și Administrația:

Oradea,

Parcul Ștefan Cel Mare No. 8.

Apare la 1 și la 15 a fiecărei luni.

Abonament:

Pe un an 120 Lei.

Exemplarul 5 Lei.

PARTEA OFICIALĂ

No. 2786—1926.

Concurs la postul de cantor din Sanislău.

Pentru complenirea postului de cantor dela biserica din Sanislău se publică concurs cu termenul de 15 Decemvrie crt.

Retribuțiunile impreunate cu acel post sunt:

1. Cvartir în natură;
2. Lectical de 2'40 H. l. (grâu și seară)
3. Uzufructul alor 3'8 jughere cat. pământ negru și 8 jugh. cat. păm. nisipos;
4. Stoalele obicinuite.

Se observă că noualesul va avea să instrueze și să conducă și corul bisericeii.

Cererile se vor înainta senatului bisericesc din Sanislău.

Oradea, la 11 Noemvrie 1926.

Concurs

Reprezentanța bisericeii române unite din Vașad (jud. Sălaj) publică concurs pentru postul de *cantor prim* la biserica sa, cu următoarele emolumente:

1. Folosința alor opt jug. cad. pământ cultivabil.
2. Locuință liberă cu intravilan și superedificatele necesari.
3. Lectical, circa 18—20 cubule săcară.
4. Manuale dela vre-o 150 fumuri (terțiatitatea fumurilor totale).
4. Ștoalele îndătinate.

Rugările sunt a se trimite la adresa Reprezențanței bisericești până la 30 Nov. curent.

Vașad, la 28 Oct. 1926.

Reprezentanța bisericească.

PARTEA NEOFICIALĂ

Cercuri religioase.

Cataclismul mondial, care s'a petrecut în trecutul apropiat, pe lângă dezastrele dureroase ce le-a produs în toate ramurile vieții, a adus și un bine. A convins anume capetele adânc gânditoare și îngrijorate pentru viitorul omenirii, că pentru a putea încunjura un asemenea dezastru este necesară creiarea unei noi concepții, care nu poate să fie alta decât iubirea de aproapei în fiecare suflet omenesc constituant al colectivității alcătuite din indivizi particulari. Pentru a putea săvârși acest proces, s'a început o dibuire în aflarea căii, care ar duce la deslegarea dorită. Nimic mai firesc decât că în munca grea, care ar putea să asigure succesul, să se învoce puterea supraomenească, divină, deaceia asistăm dela o vreme încoace la nașterea credințelor noi, sau la accentuarea tot mai pronunțată a unor credințe existente deja, dar cari

n'au avut rol hotărâtor în crearea mentalității antebelice. Paralel cu acest proces lent dar sigur s'a produs și o îndolală în adevărdtatea religiunilor tradiționale. Catolicismul, ortodoxismul, protestantismul nu pot ajuta omenirea în realizarea idealurilor dorite de firea omenească. E de lipsă o credință nouă ușurată de balastul dogmelor învechite, care să grăbească cu rețetele sale la vindecarea nevoilor și neajunsurilor actuale, cari ne ard și cer vindecare momentand.

Față de aceste tendințe de a distruge, ori disqualifica în fața omenirii, religiunile tradiționale, exprimate tot mai pronunțat prin presă, întruniri, disertații felurite cercuri, biserica noastră în viitor nu poate sta nepăsătoare. Biserica noastră, convinsă că e depozitar a învățăturilor dumnezeiești, cari singur pot aduce „pe pământ pace între oameni bună voie”, trebuie să

la neapărat lupta cu aceste tendințe din care suntem siguri, că va eși biruitoare. Dar pentru a putea purta lupta cu șanse de izbândă e necesar, ca apostolii să fie pătrunși de același spirit de muncă pentru cauza sfântă, de care au fost pătrunși apostolii lui Hristos și urmașii lor, cari în relativ scurtă vreme, au creat o lume nouă, pe ruinele lumii vechi distruse de puterea cuvântului și pilda vieții exemplare creștinești. Noi, apostolii de azi, nu putem sta cu mâinile încrucișate în fața atacurilor în cele mai multe cazuri deghizate, cari fiind, în definitiv, la nimicirea îndreptăririi noastre de existență. Nu putem purta în fața posterității acuza gravă, că cu nepăsarea noastră am scăpat din mână ce aveam îndatorirea sfântă de a păstra. Nu ne mai putem mulțumi cu prevenența oficială ce ni se dă dacă îmbrăcăm talarul, prevenență datorită hărniciei înaintașilor, nici de cât persoanei noastre. „Ecclesia praecedat” trebuie să o merităm și noi prin munca ce o depunem pentru fericirea omenirii.

Se zice, și nu fără rezon, că apostolul Pavel, dacă ar fi trăit între împrejurările între cari trăim noi, ar fi încreștinat popoarele prin presă. Căci presa este azi mijlocul cel mai puternic de a sămăna învățăturile în masa popoarelor. Să ne folosim și noi de acest mijloc care se îmbie pentru a arăta lumii, că medicinile pentru toate boalele cari bântue societatea noastră se află în credința creștină catolică. Poate va spune cineva, nu fiécine are darul de a scrie. Negreșit. Dar ne mai stau și alte călăuzi la dispoziție? Dintre cele multe mai potrivite ni se par, înființarea cercurilor religioase. Metodă care pe alurea a dat roade frumoase. În parte am văzut anul trecut activitatea și rodnicia acestor cercuri. E secția apologetică a Reuniunii Marlane din Oradea. După succesele pe cari le-a avut și după frecvența de care s'a bucurat anul trecut, credem că aceasta secție va continua și mai asiduu pe calea începută.

Trăinicia unui organism depinde dela trăinicia celulelor ce-l compun. Puterea de stat depinde dela spiritul de care e pătrunsă familia, celula alcătuitoare a Statului. Marea societate a omenirii este compusă din societăți, mici organizate pe comune a căror concepție religioasă izvoarește din preot, chemat a crea aceasta concepție. În masa poporului se plămădește concepția, care este determinantă pentru întreaga societate a omenirii. Noi preoții deci cu o deosebită îngrijire trebuie să lucrăm la creierea unui spirit adevărat creștinesc în mijlocul poporului.

Cercurile religioase nicăiri nu ar putea desvolta o activitate mai rodnică, decât la sate, căci acolo li se simte lipsa mai tare. Cu atât mai vărtos, că alții folosul acestor cercuri îl exploatează cu succes. Invățătorii constituiți în cerc cultural, țin conferințe în fleacăre duminică în alt și alt sat. Mai țin conferințe trimiși dela percepție, medici etc. Toate aceste confe-

rințe deși deocamdată nu se țin în spirit antibisericesc, dar sunt areligioase și astfel lipsite de acel element după care spiritul postbelle însătoșează. Ce lucru bun ar fi, dacă preoții din același district protopopesc s'ar constitui în cerc religios și din duminică în duminică s'ar ținea la sate conferințe cari aranjate cu oarecare fast, atrage mulți și ar aduce roduri dorite. Aceste conferințe ar fi deadreptul de lipsă. Ele nu se pot suplini prin misluni, căci aceste se fac în stil mare, arareori și deoarece țin mai multe zile, mulți din cauza ocupațiilor gospodărești nu pot lua parte la ele. Predicile sistematice, pregătite ori cât de conștencios și spuse cu multă măestrie oratorică dela o vreme nu drind, fie pentru că se obișnuiesc cu ele, fie că se obișnuiesc cu preotul, care petrecând mai mulți ani într'o parochie se poate și epulsa. Pe urmă în predici preotul nici nu prea poate atinge chestiuni de alt ordin, decât religios. În conferințe materiile tratate pot să fie profane (istorie, astronomie, geologie) numai spiritul în cari se țin să fie cel religios. Din aceste conferințe ținute sistematice ar rezulta două lucruri bune. 1) Poporul ar vedea, că preoții se interesează de el, muncește pentru el, ține la ridicarea lui culturală, morală, religioasă; 2) am crește popor convins de adevărătatea credinței sale, pătruns de spirit religios care oricând nu ar pregeta să-și pună în cumpană marea putere ce o reprezintă. Firește ca să se poată ajunge la aceste rezultate ar trebui mai mulți ani. Ca să se înceapă însă, cred, nu e trecută încă vremea.

Am sulevat aceasta chestiune, căci din parte-mi am socotit-o actuală.

Urmează ca frații preoți, îndeosebi cei dela sate, să-și dea și dânșii avizul, și eventual să facă propuneri concrete.

Păr. prof. Gh. Barna.

— *Preluarea bisericii Minorijilor din Cluj.* Se știe că biserica și conventul Minorijilor de rit latin din Cluj printr'un act de suverană bunăvoință și condescendență al Preafericitului Părinte Papa Piu XI dela Roma față de noi Români, cu toate averile aparținătoare, au fost cedate parohiei greco-catolice române din Cluj resp. Metropoliei din Blaj. Luni în ziua de Arhangeli s'a întâmplat după multă trăgănare preluarea acestor imobile din partea reprezentantului metropoliei Blajului dr. Ioan Bălan spre cea mai mare bucurie și satisfacție a credincioșilor noștri de pretudindenea, dar mai ales a celor 25.000 gr. cat din Cluj. Prin aceasta biserică și imobilele aparținătoare ei, Clujul, care este cea mai importantă parohie a noastră din punct de vedere cultural, și în urmăre a pastorației moderne, a ajuns astfel în situația de a putea inaugura o pastorație cu adevărat modernă după recerînțele împrejurărilor în cari trăim.

Sperăm și urăm celor chemați tot succesul în aceasta direcție.

Alte vindecări minunate la Lourdes

Lourdes-ul este un continuu loc de vindecări supranaturale, produse spontan, momentan, fără vre o reconvașcență, peste cursul ordinar al naturii. *Biroul Constatărilor medicale* din Lourdes, ce funcționează pe lângă sanctuar și grotă, publică în „Gazette de la Grotte” actele referitoare la cinci vindecări întâmplare toate în cursul anului 1925. E vorba de *Luciana Revillot* din Varennes, *Aloisia Fr. Tellier* din, *Maria Luisa Arnaud* din Montpellier, *Luiza Denis* din Brede și *Maria Guihot* din Rennes.

1. D-șoara *Luciana Revillot* s'a născut 26, III. 1905 în Varennes le Grand (Saon și Loire) unde locuiește și azi; din părinți debili (mama cu scoloză). La vârsta de 4 ani *Luciana* avu o febră tifoidă gravă de care s'a vindecat numai după o lungă reconvașcență. În urma acestei boale se pomeni cu o deviere a vertebrei cu o convexitate spre stânga, care se agrava an de an. În 1913 medicul îi prescrie un bust metalic care l-a purtat până ce i-a fost strâmt. La vârsta de 17 ani începu domnișoara *Revillot* să simtă întâia oară dureri în șira spinării curvate. Coloana vertebrală abia și-o mai poate mișca. Suferea câte odată și de cefaleă și febră. În 1921 o cuprinse deodată o durere acută de laturea dreaptă sub umeri. În 1922 i se formează acolo o protuberanță subcutaneă. Se transportă la Chalons, unde doctorul T., deoarece bolnava nu voi să se lase operată, îi face nouă împunsături. Neputând merge la mare în August 1922 e dusă la Sanatorul Dr. Nicol din Losana, unde i se constată o deviațiune la stânga a coloanei vertebrale cu două localizări de carie tuberculoasă. Însă în Novembrie se re'ntoarce acasă, mai bine, putând să se ocupe cu cusutul.

În Ianuarie 1924 fără vre-o cauză aparentă d-ra *Revillot* ajunge într'o stare de o slăbire generală, pierde apetitul, puterile-i scad, seara are febră. Apar dureri în abdomen cu tumoare. Abia poate fi transportată la Chalons unde doctorul A. constată că răul oprit în vertebre și-a făcut apariția în abdomen.

Situația mai periculoasă ca întâi, zice doctorul, căci vindecându-se tuberculoza într'un loc ea-ș va face apariția într'altul. Are nevoie de mult curaj biată fată și o compătinesc, zicea doctorul A. În cale spre casă d-șoara *Revillot* simte dureri îngrozitoare în toate oasele și membrele. Picioarele sunt ca moarte Nu se mai nutrește de loc.

Într'această stare disperată se decide să caute vindecare la Lourdes. Părinții o însoțesc la gară, toți cred că nu va ajunge vie la Lourdes. Cheferiștii se indignează pentru o astfel de faptă. Doctorul A. din Chalons sur Saon, îi dă acest certificat cu data 15 Iulie 1925:

„Am examinat în diferite rânduri pe D-ra *Luciana Revillot* din Varennes și am constatat:

a) boala lui Pott, cu cifo-scoloză, convexitate la stânga. A avut și un acces de congestiune, acum vindecat.

b) localizare ileo-cecală a morbului Pott, cu conturbări intestinale, cari au dus la stare de slăbire generală. Starea generală rea, denutrițiunea intensă, slăbire generală rapidă îndeosebi de trei luni”. Acelaș lucru îl constată și D-rul A. G. din Saint-Ambreuil adăugând neputința de-a umbla.

Sosită la Lourdes în ziua de 29 Iulie 1925 e depusă, un cadavru viu, la Asilul Notre-Dame. În după amiaza acelelași zile e dusă la piscină (scaldătoare) simte o durere violentă, zguduitoare, se află șezând în apă. Simte oasele mai ușoare și o sănătate deplină. Se pipăe la abdomen care e duru mai rău, nu simte nici o durere. Se îmbracă singură și este condusă la procesiunea Preasfântului Sacrament și apoi la patul ei. Noaptea doarme bine. Dimineața simte o sănătate și mai bună, convexitatea vertebrală a dispărut, i-a mai rămas puțină înclinare a capului spre stânga; ziua proxima urcă singură scările Rozarului și face Via crucis. Se prezintă Biroului constatărilor medicale, care înregistrează cazul, dar nu se pronunță. D-șoara *Revillot* pleacă ca reținută la Névers, unde se află mormântul Fericitei Bernadetta, să-i mulțumească. Aici, sub recitarea Rozorului simte o nouă durere acută în coloana vertebrală însoțită de încercări de-a vomă. Se scoală, iesă, ea merge drept, capul și grumazul încă i-s-au îndreptat complet. — Minunea e evidentă. Sosind la Chalons face calea de opt km. pe jos. În 28 Septembrie se prezintă iar de Dr. A. din Chalons care-i face o vizită amănunțită a tuturor organelor și funcțiunilor. Pe sistemul osos constată o cifo-scoloză între vertebra VI și XI. Nici un punct dureros; nici un semn al boalei lui Pott în evoluție. Aparatul digestiv funcționează perfect. — În ultimele zile ale lunii Iulie 1926 D-ș. *Revillot* se prezintă înaintea Biroului constatărilor medicale din Lourdes, unde fu vizitată de D-rii Delvallez, (din Couriers), Oster (din St. Die), Petitpierre, Pley (din Calais), Pourtal (din Marsilia), Sheen (din Chicago) și Vallet din Lourdes. D-șoara *Revillot* la o examinare superficială nici nu se vede să fi suferit de cifo-scoloză; mersul normal, statura dreaptă, membrele de sub fosta afecțiune egal de lungi și proporționate. Starea generală mulțumitoare. Mișcările coloanei vertebrale absolut normale. În bază acestor constatări Biroul declară că vindecarea D-șoarei *Revillot*, confirmată prin reînceperea de un an a funcțiunilor vitale înaintea bolnave, este absolută.

Vindecarea ei considerând dispariția imediată a simptomelor boalei și lipsa de reconvașcență, nu s'a putut întâmpla după cunoscutele legi ale naturii.

Verdictul medicilor e sobru și laconic, dar considerând că boala s'a vindecat complet numai la Nevers la mormântul Fr. Bernardetta, trebuie atribuită puterii rugăciunii și credinței în Dumnezeu.

2. Un alt caz de vindecare miraculoasă s'a întâmplat tot în Iulie a. tr. D-na A. Fr. Tellier, de 45 ani, suferind din 1923 de infecție tuberculară la ambii rinichi, știința medicală se declară în neputință de a o vindeca. Se decide cu un afect pios să implore grația Madonei dela Lourdes. Sosită aici semi-moartă în 27 Iulie a. tr. în 28 vine scaldată în piscină, în cursul băii durerile și toate simptomele boalei îi dispar imediat. De atunci mereu a fost examinată de medicii Verut din Paris, semnele vindecării complete sunt stabile. În August anul acesta medicii din Lourdes au declarat pe D-na Tellier vindecată complet prin un proces inexplicabil științei medicale de azi.

3. Cazul d-șoarei Maria-Luisa Arnaud din Montpellier pentru gravitatea boalei și vindecarea ei momentană merită o osebă mențiune. Pe dânsa se observă începând din 1923 simptomele unei boale teribile numită scleroză cu plăci, care consistă în atacarea gravă a centrelor nervoase în deosebi a măduvei spinării. Urmarea acestei afecțiuni e o rigiditate completă a picioarelor, paraliză definitivă a întregului organism și moarte în decurs de 2—6 ani. Aceasta boală agravată în mod special 1920, d-rii Boudet și Rimbaud o declarară incurabilă. În August 1925 d-ra L. M. Arnaud în stare de nesimțire și insensibilitate completă, lipsită aproape de viață, e transportată la Lourdes. În ziua de 23 August fu dusă pe targă în capelă să se împărtășească. Sf. Ostie îi fu încă pe limbă, când simte că-și simțește întreg corpul își recăpătase senzibilitatea, se scoală în picioare singură, umblă. „Dr. Baudet care era de față înmărmuri văzându-mă sănătoasă”, zice vindecata în descrierea ei. La ora 2 se prezintă la Biroul medicilor cari înregistrează cazul. De seară pleacă acasă. De atunci, e încontinuu înțărare și îngrășare. Vindecarea ei e definitivă și absolută, fără recădere. Modul de vindecare medicii Biroului de constatări îl atribue forțelor supranaturale.

4. Dșoara Luiza Denis din Brède, comuna Guillaumat, azi e de 26 de ani; în vârsta de 11 ani contrase o artrită reumatică la genunchiul stâng complicată cu flebită, care se dezvoltă în osteomielită la femurul stâng, cu o prescurtare de 7 cm. al piciorului. Dr-ul Nancel Pénard declară boala după starea actuală a științei medicale de incurabilă. Dusă în 20 August 1925 Dș. Denis după o petrecere de 2 zile în Lourdes se vindecă complet de osteomielită, fistula adâncă și purulentă e cicatrizată imediat. După un an dș. s'a reîntors la Lourdes unde medicii au constatat că vindecarea ei e absolută și că din cauza timpului repentin (2 zile), cât s'a vindecat, e de caracter supranatural.

5. Al cincelea caz e al dș. Maria Guihot din

Rennes, infirmieră la spitalul comunal de acolo care, după declarația scrisă a medicului primar de acolo, suferia de boală de Pott lombară; redusă la o stare de completă imobilitate e dusă la Lourdes, unde întâi nimic nu-i folosi, dar pe la orele 3 jale aceleiași zile se simte deodată vindecată. Se scoală se mișcă normal. Vindecarea completă! Modul vindecării misterios, supranatural.

Aceste se întâmplă la Lourdes. Lucruri despre cari știința medicală nu a dat nici o explicație. Nici nu poate, din cauza repentină și absolut fără de mijloace de multe ori fără de scaldarea în apă, care eventual s'ar putea zice că cuprinde elemente miraculoase a vindecării. Minuni adevărate.

Caracterul de minuni a vindecărilor din Lourdes nu-l poate trage la îndoială nici un cugetător serios. Ele sunt prea aparent în legătură strânsă cu credința și religiunea. Sunt vindecări supranaturale imediate, spontane, fără îndoială cauzate de D-zeu întru remunerația credinței și a rugăciunii.

P. T.

Suntem rugați a publica :

Un răspuns pentru revista „Legea Românească”.

Numărul din 15 Octombrie a. c. al revistei „Legea Românească” se ocupă de lucrarea mea: „Așezămintele Culturale din municipiul Oradea și județul Bihor” voind a da o „recenzie” asupra acestei opere. Cu mare bucurie am început a ceti această „critică” socotind că voi găsi multă laudă pentru osteneala depusă întru eternizarea trecutului bisericilor românești precum și pentru enorma jertfă de bani adusă pe altarul culturii neamului românesc din acest colț de țară, prin tipărirea și editarea acestei lucrări. Inșă, cetind această critică, până la sfârșit, cu durere a trebuit să constat, că aici nu avem de a face cu o recenzie, fără cu înjurii și vorbe ordinare și calomnioase scrise la adresa mea.

Recenzia din revista „Legea Românească” nu merită răspuns, totuși țin de datoria unui adevărat creștin, să luminez capetele întunecate și să îmmoi inimile cătrânite de ură ale scriitorășilor, cari au întocmit această „recenzie”. Răspunsul meu îl concretizez în următoarele:

1. Lucrarea „Așezămintele Culturale din municipiul Oradea și județul Bihor” s'a scris pe baza datelor concrete, adunate cu multă trudă din scrierile savanților români, cari s'au ocupat de Bihor precum și din arhivele, ce mi-au stat la dispoziție. Aceste date au fost supuse spre consultare celor mai luminate capete ale României de azi și numai după ce am primit aprobarea lor, am așezat sub tipar această lucrare, care m'a costat peste un sfert de milion de lei, ajutat fiind, — ce e drept, — de autorități cu suma de Lei 50.000

2. Să nu se creadă, că eu aş fi monopolizat scrierea alor asemenea lucrări! Invit pe toţi cece mă critică sfidător să scrie şi ei cărţi mai voluminoase şi mai valoroase tot cu acest titlu. Dacă o vor face-o aceasta, vor da dovadă, că sunt bărbaţi de ştiinţă cu temei, la caz contrar însă îi socotesc de simpli palavragii, denunţându-i publicului ca pe nişte calomniatori ordinari.

3. In interesul scrisului românesc atrag atenţiunea Prea Sfinţiei Sale episcopului eparhial ortodox român al Oradiei asupra scriitorăşilor din jurul organului oficial al eparhiei rugându-l să binevoiască a opri acestor scriitorăşi utilizarea în gazetă a vorbelor de „gunoaie“... şcl. vorbe demne pentru o gazetă care directivează îngrăşarea pământului şi creşterea dobitoacelor. Aceste vorbe nu sunt demne de a da educaţie nici clerului ortodox şi nici mirenilor. Mântuitorul Cristos nici pe iudovii cari l-au răstignit, nu i-a numit gunoaie şi nici în toată sfânta lui Evanghelie nu este vorbă de „gunoaie“, deci nu înţeleg cum vin cece propovăduiesc Scriptura să mă pună în comparaţie cu „gunoaie“... pentru motivul că şi eu am ridicat un monument literar zbuciumărilor peste cari au trecut moşii, strămoşii noştri, cari fie sub ascultarea papei dela Roma, fie sub a patriarhului dela Constantinopol, tot în numele lui Cristos s'au închinat în bisericuţele lor.

Sapientii sat!

P. Dejeu.

CRONICA.

— *Predici la catedrală.* La catedrala unită vor predica: *Duminecă în 21 Nov.* Mon. Vasile Barbul; în 28: Rvs. Ilie Stan; în 5 Dec. Cl. Dr. Vasile Chirvau; în 6 Dec. Ill. Dr. Iacob Radu.

— *O rugămintă urgentă.* Redacţia ziarului „Unirea“ din Blaj în No. său 45 din 6 Noembrie cere tuturor preoşilor provinciei noastre metropolitane să trimită date şi informaţiuni detaliate referitoare la următoarele chestiuni:

1. Ce parochii ortodoxe s'au aprobat la noi în Ardeal — şi numai pentru a le pune în coastele bisericii noastre — cu mai puţin de 300 suflete, minimul prevăzut pentru a se putea da o astfel de aprobare.

2. In cari comune lipsite de orice parohie şi poate chiar de credincioşi — numărul lor încă ne interesează — s'a dat prin reforma agrară pământ, menit a servi parohiilor ortodoxe, cari ar fi să se înfiinţeze în viitor.

Fiind cerute aceste date în vederea unui scop înalt, acela de-a apăra drepturile bisericii noastre, insistăm şi noi ca preoşimea noastră să satisfacă de urgenţă acestei rugămintei.

— *Aviz!* In oraşelul Seini jud. Satu-Mare se va ţinea adunarea constituantă în vederea înfiinţării asociaţiunii cantorilor bisericeşti gr. cat. din Transilvania care va avea loc la 9 Decembrie 1926, în localul şcolii confesionale.

Domnii cantori sunt stăruitori rugaşi să participe la aceasta adunare, iar Domnii preoşi sunt rugaşi a comunica cantorului său la timp ca să participe la adunare.

Seini, la 29 Oct. 1926.

pt. Comitetul organizator:
Ioan Pop Inv.

— *Mulţumite publice.* Rvs. Arhidiacon on. şi paroh din Beiuş-Şoncoiş pe aceasta cale mulţumeşte tuturor dăruitorilor pioşi pentru edificarea bisericii locale, care în ziua de 31 Oct. binecuvântată de Ill. Sa Dr. Iacob Radu, prepozit capitular şi prelat papal, a fost dată destinaţiunii sale. Totodată roagă ca listele de colecte să i se renapoeize chiar şi goale, având trebuinţă de ele pentru raţionare. Transmisiuni fără recipisă să pot adresa: *Halta Beiuş-Şoncoiş*, iar cele cu recipisă Beiuş-Şoncoiş, p. u. Feneşul Beiuşului.

— *Sfinţire de clopote în Popeşti.* In 31 Oct. a. c., zi de mare bucurie avuse parochia noastră din Popeşti. In această zi, cu ajutorul bunului Dumnezeu, din dăruirea credincioşilor din America (20.000 Lei) a credincioşilor din loc şi a altor oameni de bine, precum şi din cassa bisericeii — s'au binecuvântat două clopote frumoase, de bronz, în preţ de 50.000 Lei, aduse dela fabrica Nicolae Spireanu din Bucureşti. — Binecuvântarea a săvârşit-o Mon. Ioan Pop, parohul local, protopop onorar, şi adm. protopopesc al districtului Luncei, ca delegat episcopesc, cu asistenţa şi conlucrarea alor patru confranţi preoşi districtuali: On. Vasile Terdic din Ghida, On. George Mody din Cheş, On. Demetriu Hălmăgian din Ciutelec şi Iosif Cavaşi din Suplac, precum şi cu participarea a unei mari mulţime de credincioşi din loc şi din comunele mai apropiate. Clopotele sunt ridicate, cel mare în onoarea Preacuratei Fecioare Maria, Apărătoarei Doamne, — cel mic în onoarea sf-lor Arhangeli Michail şi Gavril, patronii parohiei.

Laudă şi mărire să fie Dumnezeului celui preaînalt, al cărui sfânt locaş şi-a reprimi, mai multă şi mai frumoasă, — podoaba răpită în războiul mondial

Seara s'a jucat în localul şcolii piesa teatrală „Căciula“ de către tineretul adult, inslruit de Dl. învăţător Ioan Vasilescu, storcând aplausele publicului numeros.

— *Veşti bune* ne sosesc dela Reuniunea Mariană a elevelor gr. cat. dela liceul de fete „Domniţa Ileana“ din Sighetul Marmafiei. Aceasta Reuniune înfiinţată în 1924, are 85 membre în 3 secţiuni (euharistică, a paramentelor şi caritativă) şi anul a-

cesta la SS. Arhangeli a ajuns să fiină sfințirea capelei proprii în clădirea liceului. Actul sfințirii săvârșit de însuș P. S. Șa Dr. Iuliu Hossu episcop al Gherlei a fost însoțit de festivități date de Reuniune cu următorul program: Ora 9 a. m. Consacrarea capelei, d. m. banchet în saloanele prefecturii; ora 9 d. m. Festivalul „Reuniunii Mariane” la Palatul cultural. Filicităm din tot sufletul pe conducătorul acestei Reuniuni care este catechetul liceului Păr. prof. Pavel Silaghi, pe elevele zeloase întru cinstirea Maicii Dlui și le dorim tot rezultatul bun și în viitor.

Redacția

— *Hirotonirea episcopilor chinezi.* Joi, în 28 Oct., în ziua hirotonirii întru episcop a actualului Papă dela Roma, s'a săvârșit la Roma în basilica Sf-lui Petru hirotonirea întru episcop a celor 6 candidați chinezi Mgrii Tchao, (Ciao) Souen, (Suen) Tcheng, (Ceng) Tchou, (Ciu) Tchen (Cen) și Hou (Hu). Hirotonirea a săvârșit-o însuș Sanctitatea Sa Papa asistat de Mgr. Carlo Cremonesi arhiep. tit. de Nicomidia și elemosinier secret al P. S. Sale și de Mgr. Celso Costantini, arhiep. tit. de Teodosia delegat Apostolic în China. De față au fost întreaga curte papală, Cardinalii toți și întreg corpul diplomatic a creditat la Sfântul Scaun. După săvârșirea actului solemn Papa a îndreptat o vorbire scurtă către cei noii hirotoniți accentuând că însuș Sf. Petru e cel ce le dă cărja de păstor în mână, să fie deci tari și neclintii în alipirea lor către Scaunul Romei. Solemnitatea s'a terminat cu felicitări din toate părțile către cei 6 episcopi noi, cari au dat binecuvântare tuturor. — Biserica creștină catolică a înregistrat un nou strălucit succes în anele răspândirii sale.

— *O întoarcere.* Se știe că Biserica a excomunicat pe depuștii cari au votat legea separării bisericii de stat în Franța la 1905. Nu de mult a murit un atare deputat cu numele Adrian Chabrie, care înainte de a muri a scris o declarație că-i pare rău că a votat legea separării în 1905. În urma acestei declarații a fost absolvit de excomunicare și înmormântat creștinește.

— *Un duos pelerinaj.* După lăjirea veștii atentatului contra lui Mussolini, deprins de un tinăr tipograf de 16 ani, poporul comunei Predappio, de unde e născut Mussolini, au ieșit în număr mare la cimitirul Sant-Cassiano, unde-și doarme odihina veșnică Roza Mussolini, mama marelui dictator italian mulțumind lui Dzeu că a scăpat din nou pe Mussolini dela moarte.

— *Mare Serbare culturală la Așeu.* În comuna Așeu — (plasa Aleșd, județul Bihor) — în ziua de 28 Noembrie (Duminecă) se va serba cu mare solemnitate împlinirea alor una sută de ani

dela nașterea lui Alexadru Roman. În numărul trecut al „Vestitorului” s'a arătat pe larg viața și activitatea celebrului scriitor și dinstins profesor bihorean, care a fost Alexandru Roman. Din acel articol se poate constata, că această figură istorică trebuie să intereseze pe orice Român, dar mai cu seamă pe noi, pe ceice trăim în aceste ținuturi ale României unde Alex. Rom. și-a început cariera sa plină de rodnică activitate.

În comuna sa natală sub prezidența preotului Petre Herșeg s'a format un comitet care organizează pentru ziua de 28 Noembrie a. c. o prea frumoasă serbare cu următorul program:

Dimineața la orele 9—12 Sf. Liturghie urmată de parastas și celebrată de P. S. S. episcopul Valeriu Traian Frențiu asistat de un mare număr de canonicici și preoți. La liturghie va cânta corul cu orchestră sub conducerea d-lui Fr. Hubic. După liturghie va urma serbarea, la care vor vorbi prefectul județului și reprezentanții tuturor instituțiilor culturale. La serbare Academia Română și-a trimis patru delegați: profesori universitari.

Aspectul sărbătoresc va fi impunător și demn de atențiunea tuturor intelectualilor mai ales în urma marelui adunări populare, la care vor participa săteni din jur, cari vor fi ospătați după vechea datină românească.

Atragem atențiunea preoților și tuturor intelectualilor români asupra acestei serbări și îi invităm și pe această cale să binevoiască a participa la centenarul din Așeu, unde fără învătări speciale vor fi bine primiți și găzduiți.

Serbarea va lua sfârșit la orele 6 seara.

Doritorii de a participa la această serbare vor putea ajunge în comună sau cu trenul care oprește la gara Vadul-Crișului, sau prin automobile, ce vor sta la dispoziția onoratului public și despre a căror comunicare se vor da înștiințări ulterior.

— *Societatea literară „Sf. Ioan gură de aur”* a studenților dela Academia teologică gr. cat., și-a reînceput activitatea, constituindu-se noul comitet de conducere și noii funcționari pentru anul școlar 1926—27 cum urmează: Președinte: Paul Silaghi c. IV, vice-preș.: Gh. Vereș c. IV, Secretar C. Nicolescu c. II, Notari: P. Rusu c. III și V. Stoica c. II. Bibliotecari: I. Pop c. III. și V. Boroș c. I. Cassier: T. Todoran c. III. Controlori: R. Popoviciu c. III. și E. Suciuc c. II.

Comitetul face un călduros apel către toți binevoitorii acestei societăți, să binevoiască a se înscrie membrii: fondatori (1000 Lei), pe viață (500 Lei) și ajutători (anual o taxă benevolă).

Tot cu această ocazie, se face un raport sumar despre activitatea societății în cursul anului 1925—26. S'au ținut 8 ședințe literare; s'au produs 16

lucrări originale (8 disertații, 4 predici, 3 conferințe și 1 navelă), 2 traduceri, 1 recenzie, 4 declamări, 2 duete și un terțet cu vocea și 1 terțet în vioară. Biblioteca s'a mai complectat cu 300 numere. Societatea a dat o reprezentare, o piesă religioasă cu ocazia sf. Sărbători ale Crăciunului, în sala teatrului orașenesc cu scopul de a ajuta elevii și elevele dela diferitele instituții culturale. Pe aceasta cale aducem tuturor sprijinitorilor noștri, cele mai călduroase mulțumiri.

Prezidiul.

— **Hirotoniri:** Clericului Silviu Selagian i s'au conferit în 3 Oct. crt. subdiaconatul, în 15 Octomvrie crt. diaconatul și în 17 Octomvrie 1926 Preoția. Lectorilor Michail Selagian și Ioan Mărcuțiu în 17 Oct. 1926 li s'au conferit Subdiaconatul. Clericilor diecezan Iosif Clintoc, Alexandru Găvrus, Gheorghe Nagy și Desideriu Zurbău precum și clericilor Administraturii Apostolice dela Siret Iosif Creșceșen și Vladimir Slabei li s'au conferit în 4 Noemvrie crt. Subdiaconatul, în 5 Noemvrie crt. Diaconatul și în 7 Noemvrie crt. Preoția.

— **Consacrare de biserică.** În ziua de 31 Oct. 1926 P. S. S. Episcopul a consacrat biserica nou renovată a parohiei Sinteia, făcând deodată și vizitația canonică a acelei parohii. Numiri: Michail Ciul adm. parohial în Sinteia a fost numit paroh tot acolo. La parohia vacantă Boesig e numit paroh On. Alexandru Frugina. Preoții nou hirotoniți au fost nuministratori parohiali: On. Silviu Selagian la Gurba, On. Alexandru Găvrus la Păulești, On. Gheorghe Nagy la Bozinta-mare, On. Desideriu Zurbău la Triș, iar On. Iosif Clintoc de cooperatör personal lângă parohul din Giungi.

TIPIC.

21 Noemvrie. Dumineca săpt. a IX-a după Înălțarea Sf. Crucii. Intrarea în biserică, vers. 1.

Sămbătă la însărat pe 6, ale învierii 3 și ale sărbătorii 3. Mărire-și acum dogm. versului. Intrat. Prohimenul zilei. Paremiile sărbătorii. *La Little* Sthira: Veniți toți credincioșii v. 4. Mărire-și acum: Strălucit-a... Sthoavna înv. Măr. și acum dela Sthoavna sârb. La binecuv. pânilor: Troparul prasnucului de 3-ori.

Duminecă la Mănecat. La D-zeu e Domnul: Trop. înv. Măr. și acum. Trop. sărbătorii. Sedelnele învierii. Polileul cu Pripelele sârb. și Trop. înv.: „Adunarea îngerească...“ Antifoanele și Prohim. versului 1. Evanghelia sărbătorii. Invierea lui Hristos. Ps. 50. Mărire-și acum, și Sthira ale sărbătorii. Catavasiile Crăciunului. La cântarea a 9-a: ceeace ești... Sfânt este Domnul și Luminăt. înv. a 4-a. Măr. și acum. Luminăt. sârb. Laudele pe 4, ale înv. 2 ale sârb. 2. Mărire-și acum: Preabinecuv. Doxologia.

La S. Liturghie. Fericirile vers. 1. După intrat: Trop. înv. Mărire-și acum: Condacul sărbătorii. Apostolul Dum. a XXVI-a după Rus. și al sărbătorii (pag. 197). Evanghelia Dum. IX. săpt. după In. Sf. Cruci (Luca XII. 21) și a sărbătorii (8 Sept. S. Măria Mică pag. 212 și 213) Axion: Irmosul sărbătorii, șcl.

La însărat (22 Nov. S. Ap. Filimon și S. Marl. Cecilia)

pe 6 cu Măr. și acum din Mineu. Sthoavna zilei din Mineu. Trop. Apostolilor. Măr. și acum Trop. sărbătorii.

NB. În 25 Nov. se odovăește prasnucul Întrării în bis.

28 Noemvrie. Dumineca a XIII-a d. In. Sf. Cruci și Sf. Mart. Stefan cel nou și Irinarh, vers 2.

Sămbătă la însărat pe 6, ale înv. 3, ale Mineului 3. Măr. și acum. dogm. versului. Intrat. Proh. zilei. Sthoavna cu Măr. și acum înv. Trop. înv. Măr. Trop. Sf. Stefan și acum a Născ. v. 4.

Duminecă la Mănecat. Troparele ca Sămbătă șcl. ca de obicei ale înv. Ev. înv. a 5-a Catav. Crăciunului șcl.

La S. Liturghie. Fericirile v. 2. Troparul înv. Măr. Cond. Mineului și acum a Născ. Apost. Duminecii a XXVII-a d. Rus. Evangh. a XIII-a d. In. Sf. Cruci (Luca XVIII. 16) șcl.

La însărat (29 Nov.: S. Mart. Paramon) pe 6, ale Ohtoiului 3 și ale Sf-lui 3. Măr. și acum din Mineu. Sthoavna cu Măr. și acum înv. Trop. Martirilor Mărire. Trop. îngerilor. și acum. a Născătoarei.

— *Misă* —

Schițe de predici.

A) Dum. IX. d. Înălț. Sf. Cruci.

„Așa este cel ce strânge lui-și comoară, iară în D-zeu nu se îmbogățește“ (Luca XII. 21).

Introd. Bogăția din aceasta lume te ademenește ca spectacolele, fără să te fericească.

Tract. I. Bogăția din această lume nu te satisface căci e a) *incertă*. La câte este expusă bogăția fie mobilă sau imobilă. Devalvare, timp nepotrivit, incendiu, cutremur de pământ, ne-succes. b) *Nu e perfectă*. Nefericirile în familie, chiar domnioare, aristocrate, boale moștenite și primite, neînțelegere. c) *este trecătoare*. „Nebune în noaptea această vor cere sufletul tău“.

II. Pacea cu D-zeu te face odihnit știind că nu ai să te temi, de Acela, în mâna căruia stă cerul și pământul, fără de care nimic nu se întâmplă. Răul părintele cel iubitor și-l trimite, pentru că te iubește.

Inch. Să ne strângem comoară în cer prin fapte bune, elemozină, rugăciune.

B) Intrarea în biserică.

„Astăzi este începutul bunăvoinței lui D-zeu (Trop. sârb.).

Intr. Prin Maria am câștigat toate, ce am pierdut prin strămoașa Eva. Cu Eva s'a început osânda, cu Maria mântuirea.

Tract. I. Maria este mijlocitoarea între D-zeu și om. Nunta din Cana Galileii. Pilda exilatului Coriolan. „Preacurata prin mijlocirea ei, este atotputernică“ (Sf. Bern.). „Fără îndoială va asculta Fiul pe mamă sa, așa Fiu pe așa mamă“ (Sf. Bern.). „Maria de câteori o salutăm, de atâteaori ne salută“ (Sf. Bernard).

II. Creștinii totdeauna au cerut ajutorul Preacuratei, a) ajutorul credincioșilor. 1683. Viena și Turcii. Lourdes; b) scăparea păcătoșilor, sicriul legii; c) ajutor în contra diavolilor. (Cant. VI. 3).

Inch. Dragostea către Preac.

C) Dum. XIII. după Înălțarea Sf. Cruci.

„Învățătorule bune, ce voui face ca să moștenesc viața de veci“ (Luca XVIII. 18).

Introd. Scopul omului este mântuirea sufletului. Ce ar ajunge omului de ar dobândi toate...

Tract. I. Ca să fii creștin bun, două lucruri sunt de lipsă. Chemarea din partea lui D-zeu, și primirea chemării. (Gal. I. 15; Matei X. 35). Trebuie să ne despărțim de acea lume, care după Apost. Paul este plăcerea trupului, deșertăciune, toate ce ne-ar cauza pierirea sufletului. A amâna întoarcerea la alte și alte vre-

murt e periculos. Spiritul lumi e o boală contagioasă, să ne ferim de el. Exercițiile sfinte.

II. Dacă maiestatea regelui pretinde, că numai oameni aleși să-i servească, cu cât mai tare a lui D-zeu. Creștinul e biserică lui D-zeu. (Ioan I. 12). Sf. Paul numește sfinți îi pe creștini D-zeu urește păcatul. La păcatul oamenilor d'ntâi, i-a părut rău lui D-zeu că a făcut pe om.

Inch. Dacă până acum am fost fii neînțeleși, am supărat pe Dumnezeu, acum e vremea și să ne amânăm întoarcerea.

—Ami—

BIBLIOGRAFIE.

— A apărut *Liturghia poporală* pe două voci, armonizată la cererea mai multor preoți și învățători de măiestrul compozitor *Francisc Hubic* dela Oradea. Liturghia e melodiouă, simplă și ușor de instruat. E compusă pe vers 4 dela Blaj. Exemplarul costă 100 Lei, plus 10 Lei pentru porto recomandat. Se poate comanda la autor în Oradea str. Dim. Cantemir No. 3.

— A apărut *Primatul Papilor în istorie*, studiu istorico-dogmatic de Păr. prof. Dr. *Aloise L. Tăutu*, 224 pag. în 4°. Prețul 40 Lei la Seminarul gr. cat. Oradea. — În această lucrare se arată cum s'a manifestat primatul de jurisdicție al Papilor în cele dinți cinci veacuri ale Bisericii creștine.

— *Ce sunt și cum trebuiesc organizate Reuniunile Mariane* de Păr. Dr. *Al. L. Tăutu*. Exemplarul 10 Lei la Seminarul teologic gr. cat. Oradea.

— A apărut *Paraclisul Maicii Domnului* ediția II-a în forma prescrisă de P. S. Sa episcopul Valeriu Traian. Prețul 5 Lei; cu note și cântări mariane.

— *Rom und Athoskloster* de Georg Hoffmann Num. 28 al colecției: *Orientalia christiana*. O serie de interesante documente inedite despre relațiile Sfântului Munte cu Roma în veacurile de după schismă. Mulți călugări dela Atohos au trecut la Unire recunosc adevărata catolicismului.

— „*Biblioteca Minerva*“ No. 65 A: *Prăvălia la doi Crapi* de Andrei Theuriet, trad. de Sofia Nădejde Prețul 9 Lei; No. 112: *Hermann și Dorothea* de Goethe trad. de Oreste. Prețul 6 Lei. — *Cunoștințe folositoare*. Seria C. Din lumea largă No. 26. Români din Bulgaria, de Emanuil Bucuță. Pr. 5 Lei.

POȘTA REDACȚIEI ȘI ADM.

— *Legea Românească*“ No. 20. Veniți cam târziu cu comandajia pamfletului d-lui J. Paleologu dela Cluj. „Ținuturile cu uniți“ îl cunosc de mult ca o foarte slabă compilație de locuri comune, lipsită chiar și de calitatea de a fi redată măcar exact, și într'o formă cât de cât nouă, rezultatele cuprinse

în orice manual de școală secundară“ și ca o slabă înjghebare de „naivități și ineptii, cari nu merită nici măcar onoarea unei discuții și combateri serioase“ („Unirea“). Ne miră cumde persistați mereu în debatarea aceloraș ineptii și minciuni sfruntate, că unirea se susține prin „uneltiri] diabolice“, că „frații“ „au fost seduși la 1700 prin promisiuni, călcate de atunci și până azi de atâtea ori în picioare“ ș. a. Cum de nu s'a desființat dară descoperindu-se uneltirile și neîmplinindu-se promisiunile? Cum de persistă și azi, deși D-voastră nu încetați mereu a vă oferi marfa ortodoxiei D-v. „strămosești și naționale“? Trebuie că e slabă de tot, de nu are trecere la noi; ați putea încerca poate un export... în extremul Orient sau în sfânta Rusie. Inși-vă îi recunoașteți slăbiciunile când ziceți cu d. Nae Ionescu, în acelaș număr la p. 7 col. II.: „La noi organizarea bisericii însăși stă în mâinile unor atei sau pozitivisti“? Cum, vreți să ne trageți și pe noi la moarte, ca omul care se scufundă? Asta-i dragostea frățească? Ori aveți mare nevoie de elementul nostru pe care vreți să-l injectați în organismul bolnav al ortodoxiei D-tră? Cu plăcere ne pretăim ca ser de oltuire, dar atunci, vă rugăm să vorbiți deschis și să ascultați și cuvântul nostru. — Ortodoxia D-tră nu convine nici clericilor noștri, — fără a căror voie ați dori cu d-l I. Paleologu să refaceți unirea dinainte de 1700, — nici mirenilor, pentrucă ei știu și văd că ea nu e nici „strămosească“ nici „națională“ și — nici măcar sănătoasă. Cu regrete.

— Abonamente achitate: Biserica gr. cat. Ludoveni 140 Lei până la XII—31—1927; Pituși Ioan 60 Lei pe anul 1926; Bara Lazar, Oradea 30 Lei pe anul 1926; Off. par. Diudești; Vintiri; D-l Pop Anton, profesor Oradea; Șiteu Dumitru; Pop Ilie, înv. Haieș; câte 120 Lei pe anul 1926.

Atragem atențiunea veneratului Cler asupra societăți.

BELGO-ROMÂNĂ

cel mai solid institut de asigurări și reasigurări în România. Asigurări contra focului, cu cel mai redus tarif (în afară de cartel). În relațiune contractuală cu Episcopia Lugojului. Din premiul asigurațiilor în parohie 10% spre scopurile parohiei (în dieceza Lugojului fondului diecezan). Asigurări pe viață, tipurile cele mai avantajoase și moderne!

—

Direcțiunea Generală: București.
Direcțiunea Regională: Timișoara, I
Bul. Regina Maria No. 6.

„Tipografia și Librăria Românească“ Oradea — Redactor resp.: Păr. Dr. *Aloise L. Tăutu*,

